

سنگ‌نبشته پی‌بنای دیوار جنوبی تخت جمشید از کتیبه‌های موجود در تخت جمشید است که در ضلع جنوبی پارسه قرار دارد. این کتیبه توسط **داریوش بزرگ** و هنگامی که درب جنوبی محل آمد و شد در تخت جمشید بود به مناسبت پی‌بنای کاخ تخت جمشید حک شده است. این کتیبه بر روی تخته سنگی در ابعاد ۷۲۰ در ۲۰۵ سانتی‌متر که در جبهه جنوبی کار گذاشته است، نوشته شده‌است. این کتیبه به چهار قسمت تقسیم شده‌است و در هر قسمت کتیبه‌ای به **خط میخی** کنده شده‌است. دو کتیبه سمت چپ (غربی) به **خط و زبان فارسی باستان** نوشته شده‌است. دو کتیبه سمت راست (شرقی) از چپ به راست به ترتیب به **خط میخی ایلامی** و **خط میخی بابلی** نوشته شده‌است.^[۱]

محتویات

- ۱ نخستین متن فارسی باستان
- ۲ دومین متن فارسی باستان
- ۳ متن ایلامی
- ۴ متن بابلی
- ۵ جایگاه
- ۶ پانویس

نخستین متن فارسی باستان[ویرایش متنی]

نوشتار اصلی: *سنگ‌نبشته یکم پارسی باستان پی‌بنای دیوار جنوبی تخت جمشید*

نخستین متن پارسی

اهورا مزدای بزرگ که مَهست (بزرگترین) خدایان است. او داریوش را شاه آفرید، او را پادشاهی بخشید، به خواست اهورامزدا داریوش پادشاه است. گوید داریوش شاه: این کشور پارس که اهورامزدا به من سپرد، که زیبا و خوب است و نیک مردم است. به خواست اهورا مزدا و من داریوش شاه از دیگری نمی‌ترسد. گوید داریوش شاه: چنان باد که مرا اهورامزدا و بغان (خدایان) دوره شاهی پشتیبانی دهند و این سرزمین را اهورامزدا از سپاه (دشمن)، از سال بدو از (دیو) دروغ بپایاد. بدین سرزمین سپاه (دشمن)، بدسالی و (دیو) دروغ میاد. این را من از اهورا مزدا با ایزدان خاندان شاهی به نماز خواستارم، باشد که اهورامزدا و ایزدان خاندان شاهی این خواهش را برآورند.^[۱]

دومین متن فارسی باستان[ویرایش متنی]

نوشتار اصلی: *سنگ‌نبشته دوم پارسی باستان پی‌بنای دیوار جنوبی تخت جمشید*

دومین متن پارسی

من (هستم) داریوش شاه بزرگ، شاه شاهان، شاه کشورهای بسیار، پسر ویشتاسپه هخامنشی. گوید داریوش شاه: این است کشورهای که به خواست اهورامزدا، من به یاری این مردم پارس از آن خود کرده‌ام؛ که بیم من به دلشان نشست، و مرا باج آوردند: **عیلام**، **ماد**، **بابل**، **عربستان**، **سوریه**، **مصر**، **ارمنستان**، **کاپادوکیه**، **لودیه**، **ایونیه**، **یونانیانی** که در جزایر هستند و کشورهای که آن سوی دریای (اژه) هستند، **ساگارتیا**، **خراسان**، **سیستان**، **هرات**، **بلخ**، **سغد**، **خوارزم**، **ناحیه صدگاو**، **رخج**، **هند شمال غربی**، **گندارا**، **ناحیه سکاها**، **مکران**. گوید داریوش شاه: اگر تو چنین می‌اندیشی: چنان باد که از دیگری نترسم. این قوم پارسی را بپای، اگر قوم پارسی پاییده شوند، اهورا برکت جاودانی بر این قوم (دودمان) ارزانی خواهد داشت.¹⁾

متن ایلامی [ویرایش متنی]

نوشتار اصلی: سنگ‌نبشته ایلامی پی‌بنای دیوار جنوبی تخت جمشید

متن ایلامی

من داریوش شاه هستم، شاه بزرگ، شاه شاهان، شاه کشورهای بسیار، پسر وشتاسپه، یک هخامنشی. چنان‌که بر بالای اینجا، این دژ ساخته آمد، پیش از آن در اینجا دژی ساخته نشده بود، به خواست اهورامزدا این ارگ را من ساختم. اهورا مزدا و دیگر ایزدان را خواست که این ارگ ساخته شود. پس من آنان را ساختم و من آن را ایمن و زیبا و به اندازه ساختم چنان‌که می‌خواستم و گوید داریوش شاه: چنان باد که اهورامزدا یا دیگر ایزدان مرا بپایند و نیز این ارگ را، و گذشته از این، هر آنچه در اینجا بر پای کرده شد، مباد آن که به چنگ بدخواه و بداندیش بیفتد.^[1]

متن بابلی [ویرایش متنی]

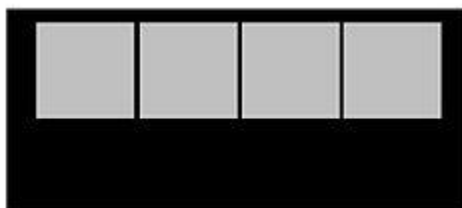
نوشتار اصلی: سنگ‌نبشته بابلی پی‌بنای دیوار جنوبی تخت جمشید

متن بابلی

سنگ‌نبشته بابلی پی‌بنای دیوار جنوبی تخت جمشید یکی از چهار کتیبه پی‌بنای دیوار جنوبی تخت جمشید است. این کتیبه به خط بابلی می‌باشد. تعداد سطور این سنگ نبشته ۲۴ سطر است.^[1]

جایگاه [ویرایش متنی]

جایگاه کتیبه‌های پی‌بنای دیوار جنوبی تخت جمشید، از چپ به راست: پارسی، پارسی، عیلامی و بابلی. → شرق و ← غرب

جایگاه کتیبه‌های پی‌بنای دیوار جنوبی تخت جمشید، از چپ به راست: پارسی، پارسی، عیلامی و بابلی

دو کتیبه پارسی (جهت غرب)